

Man har dernæst ment, at Lærlinge uden Løn ikke bør være udelukkede; hertil sigte Vædringsforslagene Nr. 5 og 26.

Udvalget kan ikke indgaa paa, at Lands- og Skovbrug skal være udelukket, naar disse Virksomheder benytte saadan Maskindrift, som medfører Ansvar i Industri og Haandværk; paa den anden Side mener Udvalget, at saadanne smaa Arbejdsmaskiner (Motorer), som ikke skønnes at medføre Fare for Arbejderne, ej heller i Haandværk og Industri bør medføre Ansvar for Arbejdsgiverne. Disse tvende Forandringer opnaas ved Vædringen Nr. 10, hvorefter alle Arbejdere, der bestæftiges i Virksomheder, som ere undergivne Fabrikinspektorerens Tilsyn i Henhold til Lov af 12te April 1889 om „Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkesstilfælde ved Brug af Maskiner m. m.“, indgaa under Loven. Herved opnaas ikke blot Sigestilling imellem alle Erhverv, men tillige, at der ikke kan opstaa nogen Tvivl hos de paagældende Arbejdsgivere om, hvorvidt de ere under Loven.

Ved Vædringsforslag Nr. 11 foreslaas „Kalkbrænderi“ optaget; ved Nr. 12 derimod „Betjening af Dæmninger, Kanaler og Sluser“ udeladt som usarligt, hvorhos ved Nr. 14, „Slukning af Ildbrande“, foreslaas udsløttet under Henhyn til de meget forskellige Former, under hvilke Brandslukningsvæsenets Organisation fremtræder her til Lands.

For ganske at afstære en — i Forvejen paa Grund af de 13 første Ugers Udelukkelse kun ringe — Mulighed for Simulation til Opnaaelse af Dagpenge, er disses Maksimum ved Vædringsforslag Nr. 19 yderligere begrænset, nemlig til 2 Kr. i Stedet for 3 Kr., hvorhos til Gengæld er foreslaaet Grænsen nedad til 1½ Kr., hvilket ogsaa vil medføre, at Spørgsmaal om Størrelsen af Dagpenge i de saa Tilfælde, hvor saadanne overhovedet ville forekomme, næppe ville blive forelagte Arbejdsraadet til Afgørelse, da det Spillerum, som er levet for Tvivl, bliver saa overmaade lille. Udvalgets Flertal nærer derefter heller ingen Betænkning ved (Vædringsforslag Nr. 28) at efterkomme Arbejdsgivernes Ønske i Andragendet

om lige stor Bøde for Arbejder og Arbejdsgiver, som uden Nødvendighed derom paakalder Arbejdsraadets Afgørelse.

Udvalgets Flertal har dernæst ikke haft Betænkning ved at efterkomme det i foranævnte Andragende fremsatte Ønske om, at Retten til under normale Forhold at forlange Kapitaludbetaling i Stedet for Livrente, udbides til det 55de Aar og har derfor stillet Vædringsforslag Nr. 29.

Om det end er givet, at Arbejdsraadets Virksomhed vil fritage Forsikringselskaberne for ikke ringe Driftsudgifter, har Udvalget dog ment, at det i Lovforslaget optagne Bidrag af 2 % af Forsørgelsesbeløbene til Arbejdsraadets Udgifter bør udgaa og Arbejdsraadet fremtræde som en Statsinstitution, hvis — forholdsvis ubetydelige — Udgifter afholdes af Statskassen uden nævnte Bidragspligt. Ej heller ønsker Udvalgets Flertal at fastholde Forslaget om Arbejdsraadets Berettigelse til at fordrø Sikkerhedsstillelse af Arbejdsgivere, som ikke tegne Forsikring, men foretrækker, at give Paalæg om, at Arbejderne ved Opflag gøres bekendte med, om og hvorledes Forsikring er afluttet. Hertil sigte Vædringsforslagene Nr. 32, 33, 39, 41 og 45.

Endelig har Udvalget efter Samraad med Indenrigsministeren fundet det formaalstjenligt, til forøget Sikkerhed baade for Arbejdsgivere og Arbejdere at aabne Udgang til Autorisation af gensidige Foreninger og Selskaber med begrænset Ansvar til Overtagelse af Forsikringer i Henhold til Loven. Saadan Autorisation skulde da meddeles paa Betingelser, som nærmere fastsættes af Indenrigsministeren; ved Benyttelse af den autoriserede Forsikring ville derhos Arbejdsgiverne opnaa forskellige Lettelser og have frigjort sig for deres personlige Ansvar (Vædringsforslag Nr. 48).

Et Mindretal (N. Chr. Jensen, Bohmann og Dusen) nærer nogen Tvivl om det rigtige i, at nærværende Udvalg afgiver Betænkning over et Lovforslag, som det ikke har givet nogen indgaaende Behandling, og som det ikke har villet fremme, og deltager